

Future Perfect > Articles > “แบตเตอรี่....ใช้ซ้ำ”

เพิ่ม Thairath เป็นแหล่งข่าวโปรด

“แบตเตอรี่....ใช้ซ้ำ”

Sustainability ความยั่งยืน

22 ส.ค. 2569 05:00 u.

-ก

ก

ก⁺

สัปดาห์ก่อน คอลัมน์ “Sustainable together” ได้มีโอกาสร่วมทริปกับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เยี่ยมชมศูนย์ทดสอบผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และโรงงานต้นแบบแยกแบล็กแมสจากแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้า หรือศูนย์ PTEC และโรงแบตเตอรี่อุปกรณ์ไฟฟ้าแบบขยายขนาด ณ โรงไฟฟ้าวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การเดินทางไปเยี่ยมชมครั้งนี้ เป็นผลจากการเติบโตของรถยนต์ไฟฟ้า (EV) ในประเทศไทย อาจนำไปสู่ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ยากจะควบคุมได้ในอนาคตอันใกล้ โดยเฉพาะ “แบตเตอรี่” ถือเป็นขยะอันตราย ที่

เศรษฐกิจหมุนเวียน (circular economy)

ขณะนี้ทุกฝ่ายตื่นตัวการเปลี่ยนผ่านพลังงานไปสู่พลังงานสะอาด เมื่อจำนวนการใช้รถยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น จำนวนแบตเตอรี่ก็ต้องเพิ่มขึ้นเช่นกัน ขณะที่แบตเตอรี่มีอายุการใช้งาน มีความเสื่อม ดังนั้นเมื่อต้องเปลี่ยนแบตเตอรี่ใหม่ แล้วแบตเตอรี่เก่าจะนำไปไว้ ณ ที่แห่งใด

กรณีดังกล่าวจึงเป็นโจทย์ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องแก้ปัญหาร่วมกัน เพราะการนำ “แบตเตอรี่” ที่ใช้แล้วกลับมาใช้ซ้ำ ไม่ใช่ เรื่องง่าย เนื่องจากมีประเด็นกฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งขณะนี้ขั้นตอนของกฎหมายและกฎระเบียบยังอยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการ

“วฤต รัตนชื่น” รองผู้อำนวยการยุทธศาสตร์ ในฐานะโฆษก กฟผ. เล่าว่า กฟผ.ได้ร่วมมือกับ สวทช. ศึกษาพัฒนาระบบกักเก็บพลังงานจากแบตเตอรี่ที่หมดอายุนำมาใช้กับระบบไฟฟ้า และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ศึกษาพัฒนาโรงงานต้นแบบแยกแบล็กแมสจากแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้า และแบตเตอรี่อุปกรณ์ไฟฟ้าแบบขยายขนาดเพื่อศึกษากระบวนการคืนกลับโลหะมีค่าจากแบตเตอรี่ที่เสื่อมสภาพการดำเนินการ

อีกทั้ง กฟผ. ยังได้ร่วมมือกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ศึกษาความพร้อมของพื้นที่ที่มีศักยภาพและรูปแบบการดำเนินการ เพื่อเตรียมการรองรับนิคมอุตสาหกรรม Circular เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้า แผงเซลล์แสงอาทิตย์ และขยะอิเล็กทรอนิกส์อย่างครบวงจร รวมถึงแร่ที่มีมูลค่าให้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย (Circular Economy)

“การบริหารจัดการแบตเตอรี่ใช้แล้วแบบครบวงจรตั้งแต่การถอดแบตเตอรี่ออกจากรถ EV หรือ อุปกรณ์ต่างๆ การรวบรวมโดยใช้กล่องนิรภัยเพื่อป้องกันอันตรายระหว่างการขนส่งและการจัดเก็บ การตรวจสอบคุณสมบัติทางไฟฟ้าตามมาตรฐานความปลอดภัย การคัดแยกเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ หรือเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล เพื่อผลิตแบตเตอรี่สีเขียวรุ่นใหม่อีกครั้ง ซึ่งไม่เพียงช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่ยังสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะ”

โดย กฟผ.จะรวบรวมเป็นรายงานเพื่อนำเสนอเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย เพราะปัจจุบันไทยยังไม่มีมาตรการควบคุมและจัดการแบตเตอรี่ทั้งกระบวนการ ไทยจึงควรเร่งผลักดันให้เกิดระบบการสืบทอดกลับข้อมูลแบตเตอรี่ และการกำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามีความรับผิดชอบต่อแบตเตอรี่ตลอดวงจรชีวิต โดยดูแลตั้งแต่การผลิตจนกระทั่งเลิกใช้งาน เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศไทยในอนาคต

การบริหารจัดการ “ขยะอิเล็กทรอนิกส์” การนำ “แบตเตอรี่” กลับมาใช้ซ้ำ ต้องบูรณาการทั้งระบบนิเวศเพื่อนำไปสู่การพัฒนา เศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้พลังงานอย่างยั่งยืนในอนาคตของประเทศ.

อ่าน “คอลัมน์หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ” เพิ่มเติม

6 รียกเสียงข้อหาและหลายครอบครัวยังมองเป็นเรื่องดีด้วย หลังมีประกาศของกรมกิจการผู้สูงอายุ เรื่อง "การจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ พ.ศ. 2569" เผยแพร่เมื่อไม่นานมานี้เพื่อ "เปิดช่อง" องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) สามารถจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุได้ โดยไม่ต้องกลัวมีความผิดทางกฎหมาย ซึ่งหลายฝ่ายก็มองเป็นเรื่องดี แต่อีกมุมหนึ่ง เรื่องนี้ก็มิใช่เรื่องที่ ทำหาย...ทั้งนี้ กับการ "จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ" ซึ่งเพิ่งมีการ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อเร็ว ๆ นี้ กำลังเป็นเรื่องที่หลาย คนจับตา โดยมีทั้งฝ่ายที่มองเรื่องนี้ว่า...เป็นเรื่องที่ดี เพราะช่วยให้ อปท. สามารถจัดกิจกรรมเพื่อผู้สูงอายุได้โดยไม่ต้องกลัวจะ ทำผิดกฎหมาย ขณะที่อีกฝ่ายก็ยังกังวลเกี่ยวกับ "ศักยภาพ" ของ อปท. เพราะไม่ใช่ทุกที่จะมีความพร้อม เหมือนกันทั้งหมด...

จนทำให้เรื่องของ "โรงเรียนผู้สูงอายุ" นั้น เป็นทั้งการปลดล็อก-เป็นทั้งความท้าทาย กับเป็นโจทย์ใหญ่ของระบบดูแลผู้สูงอายุ อย่างไรก็ดี เรื่องนี้มีมุมวิเคราะห์ที่น่าสนใจจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านนโยบายสังคมและสวัสดิการผู้สูงอายุ คือ ผศ.ดร.ณัฐพัชร์ สโรบล อาจารย์ประจำภาควิชานโยบายสังคม การพัฒนาสังคม และการพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ (มธ.) ที่สะท้อนกรณี "ปลดล็อก" การจัดตั้งโรงเรียน ผู้สูงอายุ ให้กับ อปท.ว่า... ส่วนตัวมองแนวคิดนี้เป็นสิ่งที่ดี เพราะ จะช่วยคลายความกังวลให้กับ อปท. ได้ แต่ก็ต้องยอมรับว่า... ด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ โดยเฉพาะด้าน "งบประมาณ-มาตรฐาน โรงเรียน" กรณีนี้ก็ถือเป็นความท้าทายที่สำคัญซึ่งตามหลักการ ปลดล็อกเรื่องนี้

"การออกประกาศนี้ ในหลักการเป็นเรื่องดี เพราะเปิดโอกาสให้ อปท. เข้ามาดำเนินการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมผู้สูงอายุได้โดยไม่ต้องกังวล หากแต่ อปท. จำนวนมาก โดยเฉพาะระดับ อบต. ที่ยังมีปัญหาเรื่องกำลังคนไม่เพียงพอสำหรับให้บริการหรือจัดบริการภายใต้โรงเรียนผู้สูงอายุอยู่แล้ว" ...นักวิชาการธรรมศาสตร์ กล่าวเรื่องนี้

นอกจากนี้ การจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ ต้องใช้งบประมาณที่มีความต่อเนื่อง ไม่ใช้การจัดกิจกรรมเพียงแค่ชั่วคราว และต้องมีความพร้อมอาคารสถานที่จัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้เป็นสถานที่ในการเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งไม่ใช่ทุกพื้นที่จะทำได้ หรือมีเหมือนกันทั้งหมด ฉะนั้นถึงแม้จะปลดล็อกให้อปท. จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุได้ แต่ด้วยงบประมาณที่มีอยู่เท่าเดิม และมีแนวโน้มที่จะถูกปรับลดลงไปเรื่อย ๆ ในอนาคต จึงทำให้ท้องถิ่นจำนวนมากไม่ยอมเกิดความกังวล ประกอบกับ ยังมีเรื่องของการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนผู้สูงอายุ ด้วย ทำให้การจะจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุขึ้นมาได้นั้น จึงอาจจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ประกอบกัน เช่น ความสามารถในการประเมิน หรือระบบวัดผลและตรวจสอบได้ ซึ่งทั้งหมดเป็นโจทย์ที่ต้องพิจารณา

พ.ดร.ณัฐพัชร กล่าวเพิ่มเติมว่า... อย่างไรก็ตาม การออกประกาศของกรมกิจการผู้สูงอายุ เรื่องการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ พ.ศ. 2569 นั้น ส่วนตัวยังคงมองว่า... ระเบียบใหม่นี้จะช่วยแก้ไขปัญหการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุได้อย่างน้อย 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่องแรก ช่วยเปิดโอกาส อปท. ดำเนินการได้เต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลว่าเรื่องนี้จะไม่ใช่งานของ อปท. เพราะที่ผ่านมา อปท. มักจะตีความเรื่องบทบาทการจัดโรงเรียนผู้สูงอายุที่แตกต่างกันออก

ไป จนมองว่า... โรงเรียนผู้สูงอายุไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของ อปท. ทำให้ถ้าดำเนินการไป อปท. บางแห่งจึงกังวลเรื่องจะถูกตรวจสอบและเรียกเงินคืน ขณะที่อีกหลายแห่งมองว่า... การจัดโรงเรียนผู้สูงอายุยังเป็นเรื่องที่ทำเป็น โดยเฉพาะในยุคที่ไทยก้าวสู่สังคมอายุแล้วเช่นตอนนั้น

เรื่องที่สองคือ ช่วยให้ผู้สูงอายุเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย เช่น มาตรา 11 (4) แห่ง พ.ร.บ. ผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการส่งเสริม การสนับสนุนในเรื่องของการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ตลอดจนการรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน ได้มากขึ้น ซึ่งเดิมทีนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ได้มีความตระหนัก หรือมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมส่วนนี้อย่างเท่าเทียมกัน สุดท้ายเรื่องที่สามคือ เป็นหนึ่งในแนวทางรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ ของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม แต่ด้วย "ข้อจำกัด" ของบางแห่งซึ่งมีทรัพยากรจำกัดนั้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาจึงจำเป็นต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า... อปท. แต่ละแห่งจะเน้นหนักเรื่องใดเพื่อให้ครอบคลุมปัญหาและความจำเป็นของผู้สูงอายุในพื้นที่ได้มากที่สุด

"ปัจจุบันจะเห็นว่า...ท้องถิ่นมักจะมีบริการผู้สูงอายุเด่น ๆ เพียงเรื่องเดียว เช่น บางแห่งทำโรงเรียนผู้สูงอายุ บางแห่งทำศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต บางแห่งทำศูนย์ดูแลผู้สูงอายุระหว่างวัน (Day Care) ซึ่งเมื่อดำเนินการเพียงเรื่องเดียว บริการก็จะไม่หลากหลาย จนทำให้ไม่ตอบสนองต่อความต้องการอันซับซ้อน ฉะนั้น อปท.

จึงต้องชัดเจนในปัญหาของตัวเอง และตัดสินใจร่วมกับคนในพื้นที่ให้ได้ว่า...อะไรเป็นบริการสำคัญที่สุด"... นักวิชาการคน

เดิมนะ

พร้อมกับแนะนำเพิ่มว่า... ประกาศฉบับใหม่เรื่องการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นเพียงการวางกรอบในการดำเนินการ แต่ไม่ได้หมายความว่า... อปท. ทุกแห่งจะต้องจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ และอันที่จริงแล้ว การจะทำเรื่องนี้ให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอาศัยผู้สูงอายุกลุ่มติดสังคมที่มีความเข้มแข็ง เช่น มีความพร้อมในการร่วมจ่ายค่าบริการ หรือสามารถเดินทางเองโดยไม่ต้องพึ่งรถ-รับส่ง ซึ่งในต่างประเทศนั้นหลายประเทศใช้ศักยภาพของผู้สูงอายุในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ตลอดชีวิต

...ผศ.ดร.ณัฐพัชร ยังระบุถึงปัจจัยที่อาจทำให้จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุสะดุดเพิ่มว่า... การเปิดช่องให้ อปท. จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุขึ้นมาได้เองเป็นเพียงหนึ่งในความท้าทาย หลาย ๆ เรื่อง เพราะนอกจากการทำให้บริการทางสังคมเพื่อผู้สูงอายุรูปแบบนี้เกิดขึ้นได้จริง และสามารถดำเนินการโดยไม่สะดุดแล้ว ยังมีโจทย์ท้าทายระบบบริการทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ รออยู่อีกมากมาย เช่น ปัญหาขาดแคลนกำลังคนในวิชาชีพต่าง ๆ อาทิ พยาบาล นักจัดการดูแลผู้สูงอายุ (Care Manager) นักสังคมสงเคราะห์จำนวนมาก ซึ่งปัจจัยพวกนี้อาจจะเป็นข้อจำกัดต่อการเพิ่ม หรือขยายบริการต่าง ๆ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอดในปี 2571 เช่น การจัดตั้งบ้านพักดูแลผู้สูงอายุที่ต้องอยู่โดดเดี่ยว อย่างไรก็ตาม แม้ภาครัฐจะพยายามแก้ปัญหา อาทิ การลงทุนฝึกทักษะอาสาสมัครและจิตอาสา แล้วผลักดันให้กลายมาเป็นอาชีพการดูแลผู้สูงอายุ แต่สิ่งที่อยากเสนอแนะให้ทำควบคู่ไปพร้อมกันด้วยก็คือ การดึงดูดให้คนเหล่านี้อยู่ในระบบต่อไป ด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสม มิเช่นนั้นจะเป็นการเสียงบประมาณพัฒนากนโดยใช้เหตุ เพราะคนที่ได้รับการพัฒนาที่จะออกจากระบบไปทำให้ปัญหาลูปแบบนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เช่นนี้...

"กลุ่มผู้สูงอายุที่ต้องการการป้องกันก่อนกลายเป็นภาวะพึ่งพิง เช่น ผู้สูงอายุที่มีภาวะหูหนวก ผู้สูงอายุที่มีภาวะโดดเดี่ยว และซึมเศร้า เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดขณะนี้ ซึ่งหากกลุ่มนี้ไม่ได้รับการดูแลก็จะส่งผลกระทบต่ออื่น ๆ ตามมากมาย เช่น การเสียชีวิตอย่างโดดเดี่ยว จึงควรมีการพิจารณาสนับสนุนให้เกิดกลไกเสริมต่าง ๆ ให้กับคนกลุ่มนี้ด้วย เช่น การมีศูนย์ให้คำปรึกษาเพื่อจัดการปัญหาทางจิตใจเนื่องจากคนกลุ่มนี้นักซ่อนปัญหาเอาไว้ ส่งผลให้ปัจจุบันมีบริการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนี้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น..." เป็น "ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม" ที่นักวิชาการทิ้งท้ายไว้ เพื่อให้ "โรงเรียนผู้สูงอายุ" ที่เป็น "ระบบบริการทางสังคมใหม่" ที่เพิ่งเกิดขึ้น "ตั้งไข่ได้เร็ว" ...

รวมถึงทำให้ "ศกฐณวัยเก่า" เดินไปโดยไม่สะดุด
ที่จะเป็นเรื่องดีมากสำหรับหลาย ๆ ครอบครัว.

กับสก๊อปเดลินิวส์

“ลามิना” คว่ำรางวัล แบนด์อันดับ 1 ต่อเนื่อง 11 ปีซ้อน

นางสาวจันทรรักษ์ สายสมร

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท เทคโนโลยี (เฟรย์) จำกัด ผู้นำเข้าและจัดจำหน่ายฟิล์มกรองแสงรถยนต์และอาคาร “ลามิना” รับรางวัลแบนด์ยอดเยี่ยมสูงสุดอันดับ 1 : Marketeer No.1 Brand Thailand ต่อเนื่อง 11 ปีซ้อน ณ โรงแรมสยามเคมปินสกี

“ลามินาฟิล์ม” คว่ำรางวัลแบนด์ยอดเยี่ยมสูงสุดอันดับ 1 ประจำปี 2569 Marketeer No.1 Brand Thailand 2026 ต่อเนื่อง 11 ปีซ้อน ตอบสนองแนวทางการใช้ชีวิตเทรนด์ใหม่และไลฟ์สไตล์ในยุคดิจิทัล ตอกย้ำความสำเร็จของแบรนด์ที่ได้รับการยอมรับและเชื่อมั่นสูงสุดจากผู้บริโภคทั่วประเทศอย่างแท้จริง บริษัท เทคโนโลยี (เฟรย์) จำกัด ผู้นำเข้าและจัดจำหน่ายฟิล์มกรองแสงรถยนต์และอาคาร “ลามินา” จากสหรัฐอเมริกา โดย นางสาวจันทรรักษ์ สายสมร ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร รับรางวัลแบนด์ยอดเยี่ยมอันดับ 1 ด้วยคะแนนโหวตสูงสุด ของหมวดฟิล์ม

กรองแสงติดรถยนต์ ในฐานะแบนด์ที่นำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่ดีย่อม รวมถึงการสื่อสารข้อมูลที่ถูกต้องที่สุดไปยังผู้บริโภคด้วยแนวคิด “ฟิล์มลามินา ปกป้องคุณด้วยความจริง”

การมอบรางวัลแบนด์ยอดเยี่ยมอันดับ 1 No.1 Brand Thailand 2026 ในปีนี้ มาร์เก็ตเียร์ กรุ๊ป ร่วมกับ บริษัท มาร์เก็ตติ้ง มูฟ จำกัด ซึ่ง ศาสตราจารย์วิทวัส รุ่งเรืองผล จากภาควิชาการตลาด คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นประธานคณะทำงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับระดับสากล ดำเนินการสำรวจอ้างอิงจากการสำรวจและวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยระเบียบวิธีวิจัยที่โปร่งใส ใช้แบบสอบถามที่มีโครงสร้างชัดเจน และการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า ครอบคลุมหมวดผลิตภัณฑ์มากถึง 94 หมวดหมู่ รวมทั้งสิ้น 79 แบนด์ จากการสำรวจความนิยมของแบนด์จากผู้บริโภคกว่า 6,500 ตัวอย่างทั่วประเทศ

ค้นหา

[หน้าหลัก](#) [ข่าวด่วน](#) [เด่นออนไลน์](#) [บันเทิง](#) [หอย](#) [กีฬา](#) [คลิปฮอต](#)[หน้าหลัก](#) > [ข่าวประชาสัมพันธ์](#) > นายกรัฐมนตรี มอบรางวัล “SME Provincial

นายกรัฐมนตรี มอบรางวัล “SME Provincial Champions Awards ครั้งที่ 4” สสว.-ม.อ. ปันผู้ ประกอบการต้นแบบ

ข่าวประชาสัมพันธ์

21 ส.ค. 2569 - 11:55 น.

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) ร่วมกับ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ขับเคลื่อนการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม (Micro Enterprises) ทั่วประเทศ ผ่านโครงการ “SME Provincial Champion Awards ครั้งที่ 4” มุ่งค้นหาและยกระดับผู้ประกอบการศักยภาพจาก 77 จังหวัด สู่การเป็นต้นแบบด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาธุรกิจ และการสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน

นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานในพิธีมอบรางวัล SME Provincial Champion Awards ครั้งที่ 4 ภายใต้งานรางวัลสุดยอด SME แห่งชาติ ครั้งที่ 18 (SME National Awards) ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ที่โรงแรมมิลเลนเนียม ฮิลตัน กรุงเทพฯ โดยมีนางศุภจี สุธรรมพันธุ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เข้าร่วมงาน

สำหรับ “SME Provincial Champion Awards ครั้งที่ 4” เป็นโครงการที่ สสว. ร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดำเนินการเพื่อขยายโอกาสในการพัฒนาผู้ประกอบการ Micro Enterprises ที่มีศักยภาพในระดับจังหวัด ให้สามารถยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับการเติบโตอย่างยั่งยืน การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล และการเชื่อมโยงสู่ตลาดที่กว้างขึ้น

ปีนี้มีผู้ประกอบการได้รับรางวัล SME Provincial Champion Awards จำนวน 77 กิจการ ครบทั้ง 77 จังหวัดทั่วประเทศ สะท้อนแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการที่กระจายโอกาสลงสู่ระดับพื้นที่ พร้อมมอบรางวัลพิเศษอีก 12 รางวัล อาทิ “The 7 Pillars of Excellence” รางวัลความเป็นเลิศใน 7 ด้าน และ “The Sectoral Grand Champion” สำหรับสุดยอดธุรกิจ ใน 4 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ ภาคการผลิต ภาคบริการ ภาคการค้าและค้าปลีก และภาคธุรกิจการเกษตร

จุดสำคัญของโครงการไม่ได้อยู่เพียงการคัดเลือกผู้ประกอบการเพื่อรับรางวัล แต่ยังมุ่งสร้างกระบวนการพัฒนาธุรกิจอย่างเป็นระบบ โดยผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับการตรวจสอบสุขภาพธุรกิจ (Business Checkup) การอบรมมาตรฐานการบริหารจัดการ การให้คำปรึกษาเชิงลึก การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) จากผู้ประกอบการต้นแบบ การศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ตลอดจนการจัดทำ E-catalog และการเชื่อมโยงเครือข่ายกับผู้ประกอบการและพันธมิตรทางธุรกิจ

กระบวนการดังกล่าวเป็นการพัฒนาผู้ประกอบการตั้งแต่การค้นหาจุดแข็งและข้อจำกัดของกิจการ ไปจนถึงการกำหนดแนวทางเพิ่ม

ประสิทธิภาพและต่อยอดธุรกิจให้สามารถแข่งขันได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อยในระดับจังหวัด ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างงาน สร้างรายได้ และหมุนเวียนเศรษฐกิจในพื้นที่

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการในโครงการยังมีโอกาสได้รับการคัดเลือกจำนวน 10 กิจการ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมเปิดประสบการณ์ทางธุรกิจ在不同ประเทศ นำองค์ความรู้และประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนากิจการ พร้อมเปิดมุมมองและสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงธุรกิจสู่ตลาดระดับสากล

นายอนุทิน กล่าวว่า SME เป็นฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจไทย ทั้งด้านการสร้างงาน สร้างรายได้ และกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่พื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก เทคโนโลยีดิจิทัล รูปแบบการค้า และความท้าทายด้านความยั่งยืน ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องเพิ่มผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนานวัตกรรม รวมถึงเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาดและแหล่งทุน

ขณะที่ สสว. มุ่งให้ SME National Awards และ SME Provincial Champion Awards เป็นกลไกในการค้นหา พัฒนา และสร้างผู้ประกอบการต้นแบบ เพื่อขยายแนวปฏิบัติที่ดีไปสู่ SME ทั่วประเทศ โดยเฉพาะการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยในภูมิภาคสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ เทคโนโลยี เครือข่าย และโอกาสทางธุรกิจได้มากขึ้น

ความร่วมมือระหว่าง สสว. และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการดำเนินโครงการ SME Provincial Champion Awards จึงเป็นอีกหนึ่งกลไกสำคัญในการนำองค์ความรู้และศักยภาพของมหาวิทยาลัยไปสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการในระดับพื้นที่ สร้าง Micro SME ที่มีศักยภาพให้ก้าวขึ้นเป็นต้นแบบของแต่ละจังหวัด และต่อยอดสู่การสร้างการแข่งขันให้เศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน

ข่าวแนะนำ

กม. ชวนเที่ยวงาน Bangkok Fair 2026 ขนทัพของดีกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน